

OREMUS (4) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

sg N oremus (2). ◊ G oremusa (1). ◊ A oremus (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

1. *We mszy św. wezwanie kierowane przez kapłana do wiernych: łac. 'módlmy się' (3) : Kfiądz fie częłto obráca/ oremus łpiewaiąc RejFig Cc5v.*

Przen (2) : Częłto quefumus proznuie Oremus máło prácuie Oná wáłłá Alleluia Iáko páni łobie buia RejRozpr B4v.

Przysłowie [może w sensie: jakie podziękowanie, tj. zapłata, taka modlitwa]: Iákie benedicite [= dziękujcie, błogosławcie]/ też oremus táki RejFig Bb7v.

2. *n-pers Nazwisko lub przezwisko (1) : v oremuřza pokradł rzeczy kthore wpyrwłchym yego zeznanyu wipowyedział LibMal 1547/136v.*

MK